

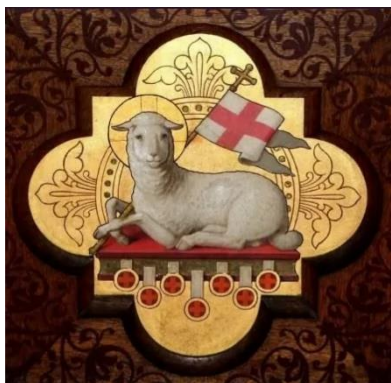

PROWINCJA POLSKA
ZAKONU SZPITALNEGO ŚW. JANA BOŻEGO
PW. ZWIASTOWANIA NMP
BR. FRANCISZEK SALEZY CHMIEL, OH
PROWINCJAŁ

Warszawa, Wielkanoc 2022 r.

Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. (J 14, 1.6.)

†

Z wdzięcznością Bożej Opatrzności, spoglądamy 450 lat wstecz, kiedy to święty papież Pius V, bullą *Licet ex debito*, zatwierdził Bractwo Szpitalne, co w rezultacie dało początek naszemu Zakonowi Szpitalnemu. Niespełna 37 lat później, pierwsi synowie św. Jana Bożego dotarli do Polski, kładąc tym samym podwaliny pod utworzenie Polskiej Prowincji Zakonnej. Prowincja ta, dzieląc zarówno wzloty jak i upadki naszej Ojczyzny, równo 100 lat temu mogła się odrodzić, by na nowo służyć chorym i cierpiącym w duchu charyzmatu szpitalnego. Przeżywając te dwa Wielkie Jubileusze czujemy się zobowiązani do tego, by nieustannie „Wychodzić do innych i z pasją szerzyć szpitalnictwo.”

Pod takim właśnie hasłem obradowała w Zembrzycach XXXIII Kapituła naszej Polskiej Prowincji. Jestem pod ogromnym wrażeniem atmosfery braterstwa oraz troski o dobro Zakonu i Prowincji w jakiej odbywała się Kapituła i po raz kolejny kieruję wyrazy wdzięczności pod adresem Tych Współbraci i Współpracowników, którzy Kapitułę przygotowali jak i Tych, którzy w jej obradach czynnie uczestniczyli.

Z pragnieniem, by Chrystus był uwielbiony w mojej posłudze i ze świadomością wielkiej odpowiedzialności przyjąłem decyzję Braci Kapitulnych, którzy 5 kwietnia wybrali mnie na urząd prowincjała naszej Polskiej Prowincji. Z wiarą, iż z pomocą Bożej łaski, podołam temu wyzwaniu, na zakończenie obrad Kapituły wraz z Braćmi zawierzyliśmy nasz Zakon i naszą Prowincję Najświętszej Maryi Pannie. Na początku mojej posługi proszę Was o modlitwę, bym dobrze wypełniał moje zobowiązanie do służby Bogu, Kościołowi, Zakonowi i naszej umiłowanej Prowincji. Chciałbym też zapewnić o stałej mojej modlitwie za Was i we wszystkich Waszych intencjach.

W tych pierwszych dniach sprawowania urzędu prowincjała czuję także potrzebę przypomnienia zarówno sobie jak i Wam podstawowej prawdy o programie pracy i priorytetach na rozpoczętą czteroletnią kadencję życia i działalności naszej Polskiej Prowincji. Otóż one się nie zmieniają, mimo że zmieniają się prowincjałowie. Programem i priorytetem nas wszystkich jest Osoba i nauczanie Jezusa Chrystusa oraz święty nasz Ojciec Jan Boży i przekazany nam przez Niego charyzmat szpitalny. Dlatego gorąco zachęcam nas wszystkich, abyśmy czerpali z przykładu Jezusa, który określa misję Kościoła, dając mu za zadanie głoszenie Ewangelii i z przykładu św. Jana Bożego, który swoim życiem ukazał jak przybliżyć ludzi do Boga i jak być blisko człowieka, szczególnie chorego i cierpiącego.

Jako wyraźny znak czasu i w pewnym sensie jako postulat pod moim adresem odczytuję fakt, że moja misja jako prowincjała przypada w czasie drogi synodalnej Kościoła. Papież Franciszek zaprosił Kościół, by wszedł na drogę synodalności. „Synod” to słowo w Tradycji Kościoła, wskazujące na drogę, po której Lud Boży idzie razem. Odnosi się również do Pana Jezusa, który przedstawia siebie samego

jako „drogę, prawdę i życie” (J 14,6). Zatem synodalność oznacza wspólną podróż, podążanie naprzód razem, pod przewodnictwem Ducha Świętego. Do takiej wspólnej drogi pod przewodnictwem Ducha Świętego zapraszam Was wszystkich, Współbraci i Współpracowników! Idąc razem, słuchajmy się nawzajem i zarazem wsłuchujmy się w Słowo Boże, starając się rozeznawać co mamy czynić, aby żyć prawdziwie w duchu Ewangelii i tym samym stawać się jej świadkami pełniąc, najlepiej jak tylko potrafimy, charyzmat szpitalny. Niech dobro naszego Zakonu i naszej Prowincji nieustannie nam wszystkim przyświeca.

Nie mogę nie wspomnieć czegoś, co bardzo mocno dotyka moje serce, a mianowicie faktu brutalnej i niesprawiedliwej wojny w Ukrainie, a co się z tym wiąże: ogromnego cierpienia, bólu, łez i tułaczki milionów niewinnych ludzi, w tym kobiet, dzieci i starców. Głęboko w to wierzę, że święty Jan Boży, który sam będąc małym chłopcem, szukał i znalazł schronienie i ciepły dom u obcych, a także brał udział w działaniach wojennych, wyprosi dar pokoju naszym sąsiadom, a nasze serca uwrażliwi jeszcze bardziej na potrzeby tych, którzy oczekują naszego wsparcia i naszej miłości. Serdecznie dziękuję Braciom posługującym w Drohobyczu jak i Tym Wszystkim, którzy nieustannie włączają się w pomoc Ukraińcom.

Kochani!

Kończy się okres Wielkiego Postu. Przed nami radosne Święta zwycięstwa i Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. W tych dniach będę przebywał na Ziemi, po której w czasie swojego ziemskiego życia stąpił nasz Pan. Obiecując szczególną pamięć w modlitwie, życzę Wam Wszystkim Współbraciom, Współpracownikom, Chorym i Podopiecznym, Krewnym, Wolontariuszom, Honorowym Współbraciom i całej naszej Rodzinie Szpitalnej, głębokiej wiary w Boga, pokoju ducha, wiary w siebie i w swoje możliwości oraz umiejętności dostrzegania dobra i piękna w drugim człowieku. Niech nadchodzący czas Świąt Wielkiejnocy obfituje w spotkania wspólnotowe i rodzinne przy świątecznym stole. Niech radość płynąca ze Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa zagości w naszych sercach i nam towarzyszy w życiu.

Życzę Wam radosnej i spokojnej Wielkanocy. Niech Zwycięzca śmierci, piekła i szatana napełni Wasze serca pokojem i nadzieją.

Z darem braterskiej modlitwy

Br. Franciszek S. Chmiel

Br. Franciszek Salezy Chmiel, OH
Prowincjał